

Tutsağın Oldu Yüreğim

— keskin2011 · 08 Aralık 2014

değişmemi isteme benden ne olur
yaz boz tahtası değil yüreğim
yedisinde neyse kişi
yetmişinde de odur değiştiremezsin
kabuğumdan çıkarsam üşür bedenim
hayat çok acımasız vurur tokat gibi
en zayıf yerimden beni
gecenin en sessiz yerinde ertelenir düşlerim
gökteki yıldızlardır iz düşümü
hüzün yağmurları yağar üzerime
her damlasında erir bedenim
yalnızlığım sarar bir korku filmi gibi
aklıma gelirsin titrer her yanım
kan kırmızısına döner ağlamaktan gözlerim
tarumar olur gerçekleşmeyen hayallerim
çölde susuz kalmış bedevi gibiyim
adım atmaya kalmaz mecalim
sana olan susuzluğu mu nasıl gidereyim
verdiğin sözleri ne de çabuk unuttun
hasır altı ettin ölümsüz sevdamızı
karşıma çıkmaya var mı cesaretin
bakarken yüzüme kızarmayacak mı yüzün
esiri olacaksın söylediğin sözlerin
alışkanlık edineceksin ağlamayı kendine
gözyaşlarıyla sabahı zor edeceksin
bak göç ediyor allı turnalar
her kanadında taşıyor sevda masalı
artık çok geç hazan vakti geldi
gözyaşlarımı dindirmeye yeter mi gücün
sol yanım sende kaldı giderken
sebebini bilmiyorum yoksa dönüşünü mü erteledin ...

Refik

08 . 12 . 2014

İstanbul